

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Ip 116375 24 Pž

Novi Travnik, 02.10.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Senad Begović, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Denis Trifković, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja GEENA d.o.o. Vitez, Kruščica b.b., Vitez, zastupano po zakonskom zastupniku A.B., direktoru, a ova po punomoćnicima Emini Begić, advokatu iz Bugojna i Emiru Buraku, advokatu iz Travnika, protiv izvršenika Paloč d.o.o. Gornji Vakuf – Uskoplje, Vrbaska b.b., Gornji Vakuf – Uskoplje, zastupano po zakonskom zastupniku A.Z. , direktoru, a ovaj po punomoćniku Jasni Dunđer, advokatu iz Novog Travnika, radi izvršenja na novčanim potraživanjima, vrijednost spora 184.660,00 KM, odlučujući po žalbi izvršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Ip 116375 24 Ip od 22.3.2024.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.10.2024. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se odbija kao neosnovana te se potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Ip 116375 24 Ip od 22.3.2024.godine.

Zahtjev tražitelja izvršenja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odlučeno je kako slijedi:

„Odbija se kao nesnovan prigovor izvršenika podnesen protiv rješenja o izvršenju ovog suda, broj gornji, od 29.1.2024. godine te se isto rješenje u cijelosti održava na snazi.

Odbija se kao neosnovan zahtjev za naknadu troškova na ime sastava odgovora na prigovor.“

Protiv ovog rješenja izvršenik zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom isto pobija u stavu prvom izreke iz razloga povrede odredba izvršnog postupka a u vezi sa odredbama parničnog postupka i povrede materijalnog prava, što detaljno obrazlaže, s prijedlogom drugostepenom sudu da uvaži žalbu i preinači pobijano rješenje na način da usvoji prigovor izvršenika podnesen protiv rješenja o izvršenju broj 116375 24 Ip od 22.03.2024. godine, prijedlog za izvršenje odbaci kao nedopušten iz razloga postojanja litispendencije te tražitelja izvršenja obaveže da

nadoknadi cjelokupne troškove postupka izvršeniku uvećane za troškove sastava žalbe ili da pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku u obrazloženom odgovoru na žalbu pobija istu u cijelosti kao neosnovanu s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu odbije i potvrdi prvostepeno rješenje te obaveže izvršenika da tražitelju izvršenja nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/2003, 52/2003 - ispr., 33/2006, 39/2006 - ispravka, 39/2009, 35/2012 i 46/2016 i "Službeni glasnik BiH", broj 42/2018 - odluka Ustavnog Suda), ovaj sud zaključio je sljedeće:

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tražitelj izvršenja dana 24.01.2024. godine sudu dostavio prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave, pravosnažne i izvršne Presude Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 160887 19 Ps od 8.2.2021. godine koja je u odnosu na zakonske zatezne kamate na glavni dug preinačena Presudom Vrhovnog suda Federacije broj: 51 0 160887 21 Rev od 24.02.2022. godine tako da je izvršenik obavezan da tražitelju izvršenja isplati iznos od 177.000,00 KM zajedno sa zakonskim zateznim kamatama počev od 18.4.2019. godine pa do isplate te troškove parničnog postupka u iznosu od 7.660,00 KM i to na novčanom potraživanju izvršenika koje izvršeniku isplaćuje Elektrogrupa d.d. Mostar po osnovu Sporazuma broj OPU-IP-201/2023 od 30.5.2023. godine zaključenog kod notara Stanka Jurčevića iz Travnika (Sporazum) te zapljenom, procjenom i prodajom udjela izvršenika u društvu DIM-KAMENOLOM d.o.o. Žepče i to u procentu 24,5% te namirenjem tražitelja izvršenja iz iznosa dobijenog prodajom, kao i da mu nadoknadi troškove izvršnog postupka.

Rješenjem o izvršenju, broj gornji, od 29.01.2024. godine je usvojen navedeni prijedlog za izvršenje, te istim rješenjem su određeni i troškovi na ime sudskih такси na prijedlog za izvršenje i rješenje o izvršenju u iznosu od 1.846,60 KM.

Protiv navedenog rješenja o izvršenju izvršenik je dana 02.02.2024. godine putem punomoćnika podnio blagovremeno prigovor u kojem je naveo da se za potraživanje koje je predmet ovog postupka već vodi izvršni postupak kod Općinskog suda u Bugojnu i to u predmetu broj: 46 0 Ip 106060 23 Ip gdje je sud dana 24.01.2024. godine donio rješenje kojim se prijedlog za izvršenje smatra povučenim, a protiv kojeg rješenja izvršenik je izjavio prigovor pa isto nije pravosnažno, tako da tražitelj izvršenja dana 24.01.2024. godine nije niti mogao podnijeti prijedlog za izvršenje jer izvršni postupak u predmetu broj: 46 0 Ip 106060 23 Ip još nije okončan, a sve zbog člana 60. stav 3. Zakona o parničnom postupku F BiH koji propisuje zabranu dvostruke litispendencije. U prigovoru se dalje navodi da je rješenjem o izvršenju određeno izvršenje na predmetima čija je ukupna vrijednost daleko viša od potraživanja tražitelja izvršenja prema izvršeniku i gdje bi se potraživanje tražitelja izvršenja prvo namirivalo iz potraživanja iz Sporazuma, a zatim prodajom udjela izvršenika u društvu DIM-KAMENOLOM d.o.o. Žepče čime bi se „stavio prevelik teret izvršeniku“ te povrijedilo

njegovo pravo na imovinu, a što se sve ponavlja i u žalbi žalitelja i koje navode je osporio tražitelj izvršenja kao neosnovane.

Odlučujući o naprijed navedenom pravilno je i po ocjeni ovog suda prvostepeni sud zaključio da neosnovano izvršenik se poziva na član 60. stav 3. Zakona o parničnom postupku F BiH a koji propisuje da dok parnica teče, ne može se u pogledu istog zahtjeva pokrenuti nova parnica među istim strankama, a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti jer u parničnom postupku za povlačenje tužbe je, ako je do povlačenja tužbe došlo nakon prijema tužbe od strane tuženog, potrebna saglasnost tuženog, dok u izvršnom postupku za povlačenje prijedloga za izvršenje nije potrebna saglasnost izvršenika. Dakle, samo na osnovu izjave tražitelja izvršenja sud će bez prethodne saglasnosti ili pak izjašnjenja izvršenika odlučiti o prijedlogu tražitelja izvršenja za povlačenje prijedloga izvršenja, a što je razlika u odnosu na disponiranje tužbom u parničnom postupku, tako da žalba izvršenika izjavljena u tom predmetu odnosno sticanje svojstvo pravosnažnosti tako donesene odluke je bez utjecaja tako da isto ne predstavlja procesnu smetnju za podnošenje novog prijedloga za izvršenje u smislu odredbe člana 38. stav 3. citiranog zakona. Ovo pogotovo što u slučaju povlačenja prijedloga, a koji prijedlog je u ranijem postupku u cjelosti povučen, tražitelj izvršenja nema mogućnost da stavi prijedlog za nastavak postupka već samo da podnese novi prijedlog, slijedom čega pravne posljedice litispendencije kako se to i navodi u žalbi nije primjenjivo u izvršnom postupku.

Također, ne stoje osnovanim ni navodi žalitelja da u slučaju ostavljanja pobijanog rješenja na snazi došlo bi do preusmjeravanja novčanih sredstava na tražitelja izvršenja, a koja bi trebala da liježu na račun izvršenika i da se iz tih sredstava namiruju svi drugi tražitelji izvršenja koji su stekli pravo namirenja prije društva „Genaa d.o.o. Vitez, pa time i da bi došlo do povrede odredbe člana 66. Zakona o izvršnom postupku F BiH. Naime, u tom pravcu jasna je odredba člana 157. Zakona o izvršnom postupku F BiH koja reguliše drugačiji način namirenja novčanog potraživanja tj. prijenos potraživanja iz člana 146. istog zakona, pa kako je u članu 157. stav 4. ovog zakona propisano da „Tražitelj izvršenja na koga je potraživanje preneseno umjesto isplate smatra se namirenim i samim prenosom, u visini tog potraživanja, ako u izvršnom postupku nije učestvovalo više tražitelja izvršenja ili drugih povjerilaca koji se namiruju iz prenesenog potraživanja. Ako u izvršnom postupku učestvuju takva lica, tražitelj izvršenja na koga je potraživanje preneseno umjesto isplate smatrat će se tražiteljem izvršenja na koga je potraživanje preneseno radi naplate.“ dakle, da bi u toj pretpostavljenoj situaciji tražitelj izvršenja imao samo ovlaštenja u smislu odredbe člana 151. istog Zakona, slijedom čega se neopravdano prigovara zakonitosti pobijane odluke.

Nadalje, ne stoje ni prigovori da je dozvoljenim rješenjem sud određivši izvršenje na novčanim potraživanjima iz Sporazuma i istovremeno sa prodajom udjela izvršenika u DIM-KAMENOLOM d.o.o. Žepče načinio očigledan nesrazmjer na štetu imovine izvršenika, jer sam akt provođenja izvršenja po svom obimu može biti uži od rješenja o usvajanju prijedloga izvršenja. Osim toga, kada se ima u vidu visina predmetnog potraživanja u odnosu na potraživanja izvršenika prema svom dužniku iz predmetnog Sporazuma, kao i kod činjenice da i sam izvršenik tvrdi da su mu blokirani svi računi, to za sada se ne može govoriti o prekomjernom zahvatanju izvršenikove imovine odnosno da je time povrijeđena odredba člana 8. stav 2. Zakona o izvršnom postupku F BiH jer sud ima obavezu da u daljem toku postupka obligatorno cijeni da li su

predmeti na kojima pristupa sprovođenju izvršenja i po navedenom redoslijedu dovoljni za namirenje tražitelja izvršenja.

Stoga, odlučujući o naprijed navedenom prvostepeni sud je donio pravilnu i zakonitu odluku kada je odbio prigovor izvršenika kao neosnovan u skladu sa članom 49. stav 1. Zakona o izvršnom postupku F BiH, a koju odluku je dovoljno jasno činjenično i pravno obrazložio tj. u skladu sa članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Radi toga ovaj sud je žalbu žalitelja odbio i potvrdio odluku prvostepenog suda shodno članu 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku.

U pogledu zahtjeva tražitelja izvršenja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu ovaj sud nalazi da isti nije osnovan temeljem člana 16. stav 4. Zakona o izvršnom postupku F BiH, jer se radi o radnji koja nije bila neophodna, a niti je propisana kao obavezna te kako ni sadržaj istog ne opravdava donošenje odluke u smislu člana 387. stav 1., a u vezi sa članom 214. Zakona o parničnom postupku, odnosno kako bi odluka suda bila ista i da tražitelj izvršenja nije dostavio odgovor na žalbu, to je ovaj sud donio odluku kao u stavu drugom izreke.

Predsjednik vijeća

Senad Begović